

je torej ničnostni pritožbi c. kr. generalne prokurature ugoditi ter razveljaviti rzsodbo okr. sodišča.

Iz upravne prakse.

a) Kedaj je smeti zvrševati virilni glas po občinskem redu za Kranjsko?

Upravno sodišče je z odločbo z dne 23. oktobra 1889, št. 3421 izreklo:

Po § u 17. obč. r. z dne 17. febr. 1866, dež. zak. št. 2 imajo tisti, za volitev upravičeni občanje, kateri plačujejo od svojega zemljišča v občini najmanj 100 gld. ali od svojega obrta ali posla v občini najmanj 200 gld. sedanjih direktnih davkov brez priklada, ako smejo po §-u 11. obč. vol. r. biti voljeni, pravico, da tudi nevoljeni ustopijo v občinski odbor kot člani njegovi; kedar pa volitev pozove v odbor, onda se morajo po § 18. l. c. te volitve odpovedati, ako hočejo zvrševati virilni glas, pristojeci jim po zakonu, nadalje izgubi po § 26. l. c. svoj urad, ako se kaj takega zgodi ali zve, kar bi jim izprva ne dopuščalo, da so ustopili po § 17. v odbor.

Iz teh zakonovih določil in zlasti iz ustanovila v § 26. obč. r. izhaja brezdvajbeno, da mora to, česar treba po zakonu v zvrševanje virilnega glasú — to je predpisani letni davek brez priklada — dano biti za časa, ko se zahteva ustop v občinski odbor po § 17. obč. r.

Pritožbi je priloženo potrdilo c. kr. davčnega urada, iz katerega res izhaja, da je pritožitelj l. 1886. tu plačal 228 gld. 68 kr. pridobnine ter dohodnine z izvenrednim prikladom vred, ali to niti ne izkazuje golega dolga na pridobnini in dohodnini brez priklada za l. 1886, niti gre tu za zvrševanje virilnega glasú l. 1886. Pač pa je pritožitelj zahteval šele junija 1887, da bi ustopil v novovoljeni odbor, in ker je izkazano, da znaša predpisani mu letni idolg na pridobnini in dohodnini, s prištetim državnim prikladom vred, za l. 1887. le 197 gld. 30 kr. in za l. 1888. le 154 gld. 62 kr., ker torej ta dolg ne izpolni mere 200 gld., določene po zakonu za zvrševanje virilnega glasú, zategadelj je bilo po pravu, da se mu je branilo ustopiti v občinski odbor, zlasti ker zakon ne dopušča seštevati drugih davčnih vrst, razun imenovanih v § 17. obč. r.

b) Kedaj postane pristojbino dolžan pristojbine prosti dopis, ki se sodno rabi? Kaj znači sodna upotreba?

Upravno sodišče je s kasacijsko odločbo z dne 26. okt. 1889, št. 3433 spoznalo:

Pritožitelj, kot zastopnik firme A, je v pravdi te firme zoper toženko B, trgovino s sodi, zaradi plačila 60 gld. odškodnine, replicando vložil pri sodišči dve zaključni pismi, dokazujoč proti toženki po čl. 353 trg. zak., da je cena petrolejskim sodom za časa, ko sta izdani zaključni pismi, znašala po 2 gld. 20 kr., ozir. 2 gld. 23 kr.

To je temelj odločbi, zoper katero gre pritožba. Vprašanje je torej, ali se je s tem, da je pritožitelj predložil pri sodišči obe zaključni pismi, res zgodila, kakor mislijo finančna oblastva, tista sodna upotreba, iz katere izhaja po § 9. zak. z dne 29. febr. 1864, drž. zak. št. 20 pristojbinska dolžnost za ta pogojno oproščena trgovska dopisa.

Upravnemu sodišču se je videlo, da mora zanikati to vprašanje. Po §-u 9. zak. z dne 29. febr. 1864 je od pogojno oproščenih dopisov plačati pristojbino, določeno za dotično pravno opravilo, tedaj, kedar jih kedo sodno upotrebi ali kako drugače, samo ne uradno po tar. st. 44, 9 r. 102 d e. »Sodna upotreba« pa ne more značiti sleharne rabe pri sodišči, kajti obče pravilo, kaj da si je po pristojb. zakonih misliti z »uradno upotrebom«, katera obsega tudi sodno rabo, nahaja se v točki 3 uvodnih pripomenj k tarifu prist. zak. z dne 9. febr. 1850, a ta določa izrecno, da ta izraz znači zgol upotrebo listine ali pisma pri uradu itd. v tist namen, zaradi katerega je izdana. V tem slučaju pa ni dvojbe, da sta grajani zaključni pismi izdani v ta namen (in tega ne prereka niti finančna uprava), da dokazeta postanek obeh konkretnih pravnih opravil med kontrahentoma, ne pa, da bi dokazovali, katera cena se je v gotovem časi in na gotovem kraji plačala za določeno blago. Po smislu točke 3 uvodnih pripomenj k tarifu prist. zakona ni smeti, kedar gre za razsojo sodne upotrebe, prezirati namena, zaradi katerega je bila spisana pogojno oproščena listina, in ker je nadalje tu namen, s katerim se je listina v pravdi rabila, dokazano drugačen, negoli namen zaradi katerega se je listina izdala, zategadelj upravno sodišče ni moglo vzdržati izpodbijane odločbe, katera je iz te sodne upotrebe snovala pristojbinsko dolžnost.

